

var Udvalgets Pligt at tage alt dette under den grundigste Overvejelse, er Resultatet som sagt blevet, at Udvalgets Arbejde har strakt sig over lidt for lang Tid. Paa den anden Side maa jeg maaske have Lov til at fremhæve, at Udvalgets Arbejde er resulteret i, at de Ændringsforslag, der her er stillet, og stillet i ret stort Tal, er stillet af det samlede Udvalg, saaledes at Lovforslaget, hvis det høje Ting tiltræder de stillede Ændringsforslag, vil kunne gaa fra Landstinget som ganske enstemmig vedtaget. Jeg maa maaske med Hensyn til Ændringsforslagene yderligere sige, at de er ikke særlig gennemgribende; kun faa af dem rører ved de principielle Forhold, der er nedlagt i dette Lovforslag, idet største Parten af dem er rent redaktionelle eller rent formelle. Jeg skal prøve paa at gennemgaa Ændringsforslagene, og det høje Ting vil da se, at de ikke er særlig gennemgribende.

I Ændringsforslag Nr. 1 foreslaas det at sætte Aldersgrænsen for Personer, der maa føre Traktorer, op fra 15 til 18 Aar, idet Udvalget har ment, at den Virksomhed at føre en Traktor ikke bør kunne udføres af Folk i 15 Aars Alderen, om hvem man dog i nogen Grad kan sige, at de ikke er helt voksne. Man har derfor ment, det var berettiget at kræve, at en Traktorfører i nogen Grad skal være kommet til Skelsaar og Alder, da en Traktor jo dog er et vanskeligt Apparat at tumle med.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 er til Dels rent formelt, men jeg tror, at det tydeliggør Bestemmelsen i Stykke 6, idet der nemlig der staar, at „med Hensyn til Benyttelse af Motorkøretøjer i offentlige eller almennyttige Øjemed og til Befordring af syge kan Justitsministeren meddele Fritagelse for at følge Lovens Bestemmelser“; men saaledes, som der fortsættes: „for saa vidt angaar Hastighedsbestemmelserne efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder“, kunde dette misforstaas, og Udvalget har derfor foreslaaet Ordene „for saa vidt angaar Hastighedsbestemmelserne“ o. s. v. ændret til: „Med Hensyn til Afvigelser fra Hastighedsbestemmelserne sker dette efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder.“

Ændringsforslag Nr. 3 er ganske redaktionelt, og det samme gælder Ændringsforslag Nr. 4, der ikke ændrer Spor i Realiteten ved § 4, 1ste Stykke; vi har kun foreslaaet en Omskrivning af Stykket, saaledes at det efter vor Opfattelse bliver tydeligere.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 4 skulde man synes ogsaa var rent redaktionelt, men der ligger en Realitet i det, idet der

staar i det oprindelige Forslags § 4, 1ste Stykke, 5te Linie, at Kommunalbestyrelserne kan give almindelig eller særlig Tilladelse, og det betyder noget mere, end vi har ønsket, der skulde ligge i det. Vi har derfor skrevet, at i særlige Tilfælde kan Kommunalbestyrelserne give Dispensation, men de kan ikke give almindelig Tilladelse. I det hele taget, maa jeg maaske tilføje her; har Udvalget i nogen Grad begrænset de Bestemmelser i Lovforslaget, der angaar Dispensation. Det har været vor Opfattelse, at denne Lov skulde fremtræde saa koncist som muligt, og Dispensationsbestemmelser skulde saa vidt muligt undgaaes. Det kan de ikke helt, men paa mange Omraader kan de det, og her har vi ment var et Tilfælde, hvor de kunde undgaaes.

Ændringsforslag Nr. 6, sidste Punktum, er en ren Omskrivning. Vi fandt ikke, at Ordet „omgøre“, der findes i næstsidste Linie i Stykke 2, var et heldigt Udtryk, og vi skrev derfor hele Punktumet om.

Den i Ændringsforslag Nr. 7 foreslaaede Tilføjelse indeholder maaske noget af en Skærpelse, idet vi mente, at den Dispensation, der er Tale om i § 5, Stykke 2, 4de Linie, kun skulde kunne gives, naar ganske særlige Forhold forelaa.

I Ændringsforslag Nr. 8 har vi omskrevet § 7, der angaar Signalapparater. Det, Udvalget har tænkt med dette Ændringsforslag, er, at man maaske kunde naa til, at Signalapparaterne paa vore Automobile blev ensartede. Vi er klare over, at det er et Krav, som ikke kan stilles straks; men det er et almindeligt Ønske i Udvalget, at man skulde arbejde hen imod at faa Signalerne enslydende, saa at man ikke, saaledes som det nu sker af og til, hører disse uhyggelige Lyde, som enkelte Automobile giver, ikke alene paa Landet, men ogsaa i Byerne, naar de skal give Signal, idet de ofte virker mere forstyrrende end advarende paa det Publikum, de er henvendt til.

Ændringsforslag Nr. 9 angaar Lygterne. Vi har været noget i Tvivl om, hvorledes vi skulde forme dette Ændringsforslag. Vi har haft flere Forslag fremme, men er blevet staaende ved det nu foreliggende. Naar der har været nogen Tvivl om Formen for dette Ændringsforslag, skyldes det, at der i Udvalget var et bestemt Ønske om, at Lygterne i saa ringe Grad som muligt virkede generende for den modgaaende Færdsel. Vi har jo alle sammen lagt Mærke til, hvorledes stærkt lysende Automobillygter ligefrem kan blænde den modgaaende Færdsel og saaledes maa virke mere generende end vejledende. Det er derfor Ud-